

Folketingets Europaudvalg

Christiansborg, den 4. marts 2003
EU-Konventssekretariatet

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere
samt de danske repræsentanter i Konventet

Første udkast til protokol om nærhedsprincippet

Præsidiets første udkast til en ny protokol om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (CONV 579/03) blev offentliggjort den 28. februar 2003¹. Protokollen skal erstatte den gældende protokol vedtaget med Amsterdamtraktaten, der trådte i kraft i 1999. Deadline for ændringsforslag er den 8. marts 2003, hvorefter udkastet skal diskuteres på Konventets møde den 17.-18. marts 2003.

Udkastet til protokol om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (herefter betegnet PNP) blev præsenteret sammen med udkastet til protokol om de nationale parlamenter². Valéry Giscard d'ÉSTAING anførte ved præsentationen af de to protokoller, at disse udgør et samlet hele, idet de tilsammen afspejler de nationale parlamenteres rolle i EU's demokratiske liv.

PNP er delvist baseret på passager, som allerede eksisterer i den gældende protokol om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Disse passager er strammet op og forenklet for at få en letlæselig traktattekst. Dertil kommer, at PNP er suppleret med ideer, som har deres oprindelse i konklusionerne fra Arbejdsgruppe I om nærhedsprincippet (CONV 286/02, jf. Info-note I 3). Hovedkonklusionerne fra denne gruppe er i det væsentlige medtaget for så vidt angår bedre information af de nationale parlamenter i lovgivningsprocessen og etablering af en hurtig varslingsmekanisme til at sikre overholdelse af nærhedsprincippet. Dog følger PNP ikke anbefalingerne fra

¹ Den engelske version af udkastet er omdelt som Info-note I 158. Den danske version er optrykt som *bilag* til nærværende Info-note.

² Dette udkast er også indeholdt i CONV 579/03 og behandlet i Info-note I 159.

arbejdsgruppen, når det angår de nationale parlamenters adgang til domstolsprøvelse. I store træk kan indholdet af PNP gengives som nedenfor.

Institutionerne skal overvåge principperne, og Kommissionen skal forhøre sig bredt

Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er gengivet i artikel 8 i det foreliggende udkast til artikel 1-16 (CONV 528/03, jf. Info-note I 141). I lighed med den gældende protokol slås det fast, at det påhviler alle institutionerne at sørge for, at principperne respekteres. Endvidere pålægges Kommissionen at foretage omfattende konsultationer i forbindelse med udarbejdelsen af lovgivningsforslag, hvilket skal omfatte den regionale og lokale dimension af det forslag, som Kommissionen har tænkt sig at fremsætte.

Oversendelse af forslag direkte til de nationale parlamenter

Som anbefalet af arbejdsgruppe I indføres en pligt for Kommissionen til at oversende alle lovgivningsforslag og ændrede forslag direkte til de nationale parlamenter på samme tidspunkt, som forslagene oversendes til Rådet og Europa-Parlamentet. I øjeblikket er det de nationale regeringer, som - ifølge den gældende protokol om de nationale parlamenter - er forpligtet til at oversende disse dokumenter. Derudover skal Rådet oversende fælles holdninger, og Europa-Parlamentet skal oversende beslutninger vedtaget som led i lovgivningsprocessen direkte til de nationale parlamenter.

Kommissionen skal redegøre for at nærhedsprincippet er overholdt

I lighed med den gældende protokol er Kommissionen ifølge PNP forpligtet til at begrunde ethvert forslag med henblik på at godtgøre, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er overholdt. Ethvert forslag skal således overholde en detaljeret redegørelse herfor, som gør det muligt at afgøre, hvorvidt forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og redegørelsen bør indeholde vurderinger af finansielle konsekvenser af et forslag.

Mekanisme for hurtig varsling: mulighed for ”gult kort”

Som anbefalet af arbejdsgruppe I indeholder PNP en beskrivelse af et nyt klagesystem, der skal sikre at nærhedsprincippet overholdes. Ifølge PNP's model har ethvert nationalt parlament indenfor en periode af *seks uger efter et forslags fremsættelse* adgang til at klage ved at sende en ”begrundet udtalelse” til EU-institutionerne, hvis de mener, at et forslag indebærer en krænkelse af subsidiaritetsprincippet.

Formanden for arbejdsgruppe IV om de nationale parlamenter, Gisela Stuart, har tidligere foreslået en model med "lidt mere bid i". Dette forslag var baseret på idéen om, at nationale parlamenter kan give Kommissionen henholdsvis et gult og et rødt kort. Det gule kort skulle gives, hvis mindst 1/3 af de nationale parlamenter klagede over, at et forslag krænker nærhedsprincippet, mens det røde kort krævede, at 2/3 af de nationale parlamenter klagede. Konsekvensen af et gult kort skulle være, at Kommissionen skulle genoverveje sit forslag, hvilket ville indebære, at Kommissionen kunne vælge enten at fastholde, ændre eller trække sit forslag tilbage. Konsekvensen af et rødt kort skulle være, at Kommissionen var forpligtet til at trække sit forslag tilbage.

PNP's hurtige varslingsmodel begrænser sig i overensstemmelse med arbejdsgruppe I's anbefalinger til at være en såkaldt "gul kort model." Mekanismen indebærer som udgangspunkt, at Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er forpligtede til at "tage hensyn til en sådan henvendelse fra et eller flere nationale parlamenter".

Herudover er Kommissionen forpligtet til at *genoverveje* sit forslag, hvis der er mindst 1/3 af EU-landenes nationale parlamenter, som afgiver en begrundet udtalelse, hvori de hævder, at et forslag krænker subsidiaritetsprincippet. Efter en sådan genovervejelse kan Kommissionen vælge at fastholde, ændre eller trække sit forslag tilbage. Kommissionen skal begrunde sit valg af handlemåde, men de nationale parlamenter får ikke adgang til at blokere lovgivningsprocessen.

De nationale parlamenter kan også senere i processen klage over et forslag. I perioden mellem forligsudvalgets indkaldelse og afholdelsen af det første møde i forligsudvalget kan de nationale parlamenter afgive begrundede udtalelser, hvis de mener, at Rådets fælles holdning eller Europa-Parlamentets ændringsforslag er i strid med subsidiaritetsprincippet. Ved mødet i forligsudvalget er Rådet og Europa-Parlamentet forpligtet til i høj grad at tage hensyn til sådanne eventuelle begrundede udtalelser fra de nationale parlamenter.

PNP lader det være op til hvert enkelt parlament at arrangere sig, så der tages højde for, at hvert kammer i parlamenter med flerkammerssystemer konsulteres og de tilfælde, hvor der er tale om regionale parlamenter med lovgivende kompetence. Arbejdsgruppens anbefalinger indeholder en bemærkning om, at flertallet af gruppens medlemmer mener, at den foreslåede mekanisme ikke

forhindrer høring på nationalt plan af de regionale eller lokale forsamlinger.

Adgang til domstolsprøvelse for Regionsudvalget, men ikke for de nationale parlamenter

Ifølge PNP skal EF-Domstolen kunne behandle sager om krænkelse af nærhedsprincippet, der er indbragt af medlemsstaterne. I givet fald på anmodning fra de nationale parlamenter i overensstemmelse med medlemslandenes respektive forfatningsmæssige regler. De nationale parlamenter får dermed ikke selvstændig adgang til at indbringe sager for Domstolen. PNP afviser derfor på dette punkt fra anbefalingerne fra arbejdsgruppe I, idet arbejdsgruppen anbefaler, at det gøres muligt for et nationalt parlament at indbringe sager om krænkelse af nærhedsprincippet for Domstolen, såfremt det nationale parlament tidligere har fremsat en begrundet udtalelse inden for rammerne af det hurtige varslingsystem.

Regionsudvalget får dog som foreslået af arbejdsgruppen adgang til at indbringe sager for Domstolen, såfremt der er tale om sager, som er blevet forelagt Regionsudvalget til udtalelse. PNP indeholder ikke som arbejdsgruppens anbefalinger en betingelse om, at Regionsudvalget i sin udtalelse skal have fremsat indvendinger imod forslaget for så vidt angår overholdelse af nærhedsprincippet.

Kommissionens årlige rapport om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

Som det allerede er bestemt i den gældende protokol om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, skal Kommissionen ifølge PNP udarbejde en årlig rapport om anvendelse af disse principper. Rapporten skal ifølge PNP sendes til Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Rådet og derudover Regionsudvalget samt ØSU. Det kan i den forbindelse undre, at der ikke er nævnt noget om, at rapporten skal oversendes til de nationale parlamenter.

Med venlig hilsen

Marianne Treumer Ammitzbøll

CONV 579/03

NOTE

fra:	præsidiets
til:	konventet
Vedr.:	Udkast til protokol om
	– anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet
	– de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union

INDLEDNING

Præsidiets har besluttet samtidig at forelægge konventet udkastet til disse to protokoller, for at det kan få et samlet overblik over de vigtige aspekter ved de nationale parlamenters rolle i det europæiske demokratiske liv. Nedenfor følger til konventsmedlemmerne:

- en præsentation af hver af disse protokoller,
- i bilag I præsidiets forslag til udkast til protokol om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
- i bilag II de tekniske kommentarer til nævnte protokol,
- i bilag III præsidiets forslag til protokol om de nationale parlamenters rolle,
- i bilag IV de tekniske kommentarer til nævnte protokol.

Protokol om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

I den erklæring, som Det Europæiske Råd i Laeken vedtog, nævnes forventningerne hos de europæiske borgere, der ønsker "en klar, gennemsigtig, målrettet og demokratisk styret strategi" og ikke "europæiske institutioner, der blander sig i alt". I den forbindelse understregede Laeken-erklæringen behovet for en bedre fordeling og definition af kompetencerne i Den Europæiske Union og rejste spørgsmålet om, hvilken rolle de nationale parlamenter kunne spille i forbindelse med en bedre overholdelse af nærhedsprincippet "Skal de nationale parlamenter koncentrere sig om kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne, f.eks. ved forudgående kontrol af, om nærhedsprincippet overholdes?".

Arbejdsgruppe I har bestræbt sig på at besvare de spørgsmål, der stilles i Laekenerklæringen vedrørende nærhedsprincippet. Den har vedtaget en række forslag, der er gengivet i den endelige rapport (CONV 286/02). Arbejdsgruppen har udstukket en række principper ("gyldne regler") og retningslinjer for at sikre en bedre anvendelse af nærhedsprincippet, samtidig med at det sikres, at disse forbedringer hverken gør beslutningstagningen i institutionerne mere træg endsige blokerer den. Gruppen mente ligeledes, at nærhedsprincippet er et princip, der i hovedsagen er af politisk karakter, og at ansvaret herfor først og fremmest bør påhvile politiske organer. Gruppen nåede frem til en række forslag, der drejer om tre akser:

- de institutioner, der deltager i lovgivningsprocessen, skal i højere grad tage hensyn til og anvende nærhedsprincippet
- der skal indføres en mekanisme for hurtig varsling ("early warning system") af politisk karakter, som skal styrke de nationale parlameters kontrol med overholdelsen af nærhedsprincippet. Denne mekanisme skal give hvert nationalt parlament mulighed for senest seks uger efter, at Kommissionen har forelagt et lovgivningsforslag, at fremsende en begrundet udtalelse til EU-institutionerne, hvori det redegør for sine betænkeligheder med hensyn til en krænkelse af nærhedsprincippet.
- mulighederne for at forelægge Domstolen sager om ikke-overholdelse af nærhedsprincippet skal udvides.

Disse spørgsmål blev indgående drøftet på plenarmødet den 3.-4. oktober 2002 (jf. CONV 331/02). Drøftelserne drejede sig om mekanismen for hurtig varsling og bestemmelserne for dens funktion samt betingelserne for anlæggelse af en sag ved Domstolen. Som afslutning på drøftelserne kunne formanden konstatere bred enighed om forslagene i gruppens rapport. Han udstak også en række emner eller spørgsmål, der skulle behandles yderligere:

- spørgsmålet om, hvorvidt det skal være parlamentet som sådant eller hvert af de to kamre i de medlemsstater, der har tokammersystem, som skal have ret til at benytte sig af mekanismen for hurtig varsling.
- fastsættelsen af tærsklen for, hvor mange nationale parlamenter der skal gøre indsigelse for dermed at tvinge Kommissionen til at genbehandle sit forslag;
- behovet for at kæde iværksættelsen af mekanismen for hurtig varsling og klageadgangen til Domstolen sammen eller ej.

Efter på ny at have behandlet disse forskellige spørgsmål har præsidiet besluttet at foreslå,

- at hvert nationalt parlament skal have ret til at benytte sig af mekanismen for hurtig varsling, og at det er op til de nationale parlamenter at udforme de interne ordninger for konsultation af hvert kammer i de medlemsstater, der har tokammersystem, og/eller eventuelt af de regionale parlamenter, der har lovgivningskompetence,
- at tærsklen skal fastsættes til en tredjedel af de nationale parlamenter, således som arbejdsgruppen har foreslået,
- at Domstolen bør have kompetence til at påkende søgsmål, som er anlagt af medlemsstaterne, om krænkelse af nærhedsprincippet, eventuelt på anmodning af deres nationale parlamenter og/eller deres regionale parlamenter med lovgivningskompetence. Regionsudvalget bør ligeledes have samme mulighed for så vidt angår retsakter, som det er blevet hørt om.

Protokol om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union

Laeken-erklæringen mindede om, at "Den Europæiske Unions legitimitet beror på de demokratiske værdier, den forfægter, de mål, den forfølger, og de beføjelser og instrumenter, den råder over" men også at "det europæiske projekts legitimitet bygger også på demokratiske, åbne og effektive institutioner." Det blev i øvrigt anført, at "De nationale parlamenter bidrager også til legitimeringen af det europæiske projekt", og der blev mindet om, at den erklæring om Unionens fremtid, der er knyttet til Nice-traktaten, havde understreget behovet for at undersøge deres rolle i den europæiske konstruktion.

Det er i denne sammenhæng, at Arbejdsgruppen vedrørende de Nationale Parlamente blev oprettet. Gruppens arbejde har dækket tre adskilte dele: parlamenternes rolle i forbindelse med kontrol med regeringerne, de nationale parlamenters rolle i forbindelse med overvågningen af anvendelsen af nærhedsprincippet (et emne, der i første omgang blev behandlet af konventets gruppe I) samt mekanismernes og de interparlamentariske forbindelsers rolle og funktion. Gruppen har vedtaget en række specifikke anbefalinger, navnlig vedrørende de foranstaltninger der skal træffes på EU-institutionsniveau med henblik på at lette den kontrol, medlemsstaternes nationale parlamenter udøver med deres egen regering for så vidt angår Unionens virke (CONV 353/02). Disse anbefalinger, der navnlig vedrører de nationale parlamenters adgang til informationer, fik bred støtte fra konventet under plenardebatten den 28. oktober 2002, hvor man drøftede rapporten fra Arbejdsgruppe IV (CONV 378/02).

Gennemførelsen af en række af anbefalingerne fra Arbejdsgruppe IV gør det nødvendigt at ændre protokollen om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet til Amsterdam-traktaten. De pågældende ændringer vedrører først og fremmest information til de nationale parlamenter vedrørende lovgivningsforslag og andre dokumenter. De specifikke anbefalinger fra Arbejdsgruppe IV på disse områder var:

- Kommissionen bør fremsende alle lovgivningsforslag og høringsdokumenter direkte til de nationale parlamenter samtidig med fremsendelse til Europa-Parlamentet og Rådet;

- Kommissionen bør fremsende sin årlige politikstrategi og sit årlige lovgivnings- og arbejdsprogram samtidig til de nationale parlamenter, Europa-Parlamentet og Rådet;
- Revisionsretten bør fremsende sine årsberetninger samtidig til de nationale parlamenter, Europa-Parlamentet og Rådet;
- Rådets resultater bør sendes til de nationale parlamenter (og til Europa-Parlamentet) parallelt med fremsendelsen til regeringerne.

I udkastet til protokol tages der hensyn til de foranstaltninger, som Arbejdsgruppe IV har anbefalet. Visse tekniske ændringer foreslås i øvrigt for at tilpasse protokolteksten til konventets drøftelser (anbefalingerne fra Arbejdsgruppe IX vedrørende Forenkling for så vidt angår titlen på retsakterne; henvisning til artiklerne i forfatningens første eller anden del). Der er i øvrigt blevet indsat et stykke med en henvisning til protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet for at angive den fælles tankegang, der kæder disse to protokoller sammen.

o

o o

UDKAST

**[PROTOKOL] OM ANVENDELSE AF NÆRHEDSPRINCIPPET OG
PROPORTIONALITETSPRINCIPPET**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER, at beslutninger træffes så tæt på borgerne som muligt,

SOM ER BESLUTTET PÅ at fastsætte betingelserne for anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som nedfældet i artikel 8 i forfatningen samt at skabe et system for overvågning af institutionernes anvendelse af nævnte princip,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, som knyttes til forfatningen:

1. De enkelte institutioner sikrer til stadighed, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som defineret i artikel 8 i forfatningen overholdes.
2. Inden Kommissionen fremsætter forslag til en retsakt, foretager den undtagen i særligt hastende eller fortrolige tilfælde omfattende konsultationer. Disse konsultationer skal, når det er relevant, tage hensyn til de planlagte foranstaltningers regionale og lokale dimension.
3. Kommissionen fremsender alle sine lovgivningsforslag samt sine ændrede forslag til medlemsstaternes nationale parlamenter samtidig med fremsendelsen til fællesskabslovgiveren. Så snart Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutninger og Rådets fælles holdninger er blevet vedtaget, fremsendes de til medlemsstaternes nationale parlamenter.

4. Kommissionen begrundet sit forslag med hensyn til nærhedsprincippet. Ethvert forslag til retsakt bør indeholde en "nærhedsprincipanalyse", der omfatter de detaljerede elementer, som gør det muligt at foretage en vurdering med hensyn til overholdelsen af nærhedsprincippet. Denne analyse skal omfatte en vurdering af forslaget's finansielle virkninger og, når der er tale om en rammelov, dens følger i henseende til de regler, som medlemsstaterne skal iværksætte, herunder eventuelt den regionale lovgivning. Begrundelsen for at fastslå, at et fællesskabsmål bedre kan nås på fællesskabsplan, skal underbygges af kvalitative og om muligt kvantitative indikatorer. Kommissionen skal tage hensyn til nødvendigheden af, at enhver byrde af finansiel eller administrativ art, der pålægges Fællesskabet, nationale regeringer, lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere, begrænses mest muligt og står i rimeligt forhold til det mål, der skal nås.
5. Ethvert nationalt parlament i en medlemsstat kan senest seks uger efter, at Kommissionen har forelagt et lovgivningsforslag fremsende en begrundet udtalelse til formændene for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med grundene til, at det mener, at det pågældende forslag ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Hvert nationalt parlament skal udforme de interne ordninger for konsultation af hvert kammer i de medlemsstater, der har to-kammersystem, og/eller eventuelt af de regionale parlamenter med lovgivningskompetence.
6. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen tager hensyn til de begrundede udtalelser fra de nationale parlamenter.

Såfremt mindst en tredjedel af de nationale parlamenter afgiver begrundede udtalelser om, at Kommissionens forslag krænker nærhedsprincippet, skal Kommissionen genbehandle sit forslag. Efter denne genbehandling kan Kommissionen beslutte at opretholde sit forslag, ændre det eller trække det tilbage. Kommissionen begrundet sin beslutning.

7. Medlemsstaternes nationale parlamenter kan også i tiden mellem indkaldelsen til møde i Forligsudvalget og afholdelsen af dette afgive en begrundet udtalelse med forklaring på, hvorfor de mener, at Rådets fælles holdning eller Europa-Parlamentets ændringer ikke overholder nærhedsprincippet. På mødet i Forligsudvalget tager Europa-Parlamentet og Rådet i videst mulig udstrækning hensyn til de udtalelser, som medlemsstaternes nationale parlamenter har afgivet.
 8. I henhold til artikel [nuværende artikel 230] i forfatningen har Domstolen kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af medlemsstaterne under påberåbelse af krænkelse af nærhedsprincippet, eventuelt på anmodning af deres nationale parlamenter, og i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. I overensstemmelse med samme artikel i forfatningen kan også Regionsudvalget indbringe klager for så vidt angår retsakter, som det er blevet hørt om.
 9. Kommissionen forelægger hvert år Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af forfatningens artikel 8, stk. 3. Årsrapporten sendes også til Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.
-

**BEMÆRKNINGER TIL UDKASTET TIL PROTOKOL OM ANVENDELSEN AF
NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET**

Tekstforslaget bygger på elementer, der allerede indgår i den nuværende protokol om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som indført med Amsterdam-traktaten. Den nuværende tekst er dog blevet afkortet og forenklet for at gøre den forenelig med karakteren af en protokol, der er knyttet til en forfatning.

Punkt 1 gengiver det princip, der er omhandlet i stk. 1 i den nuværende protokol, ifølge hvilket institutionerne til stadighed sikrer, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som defineret i artikel 8 i forfatningen overholdes.

Punkt 2 gengiver substansen i den nuværende punkt 9 ved at angive, at de konsultationer, som Kommissionen bør foretage, før den foreslår en retsakt, når det er relevant, skal tage hensyn til de planlagte foranstaltningers regionale og lokale dimension.

I overensstemmelse med arbejdsgruppens konklusioner fastsættes det i punkt 3, at alle lovgivningsforslag fremsendes til de nationale parlamenter samtidig med fremsendelsen til fællesskabslovgivningen (Europa-Parlamentet og Rådet). Det samme gælder Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutninger og Rådets fælles holdninger.

Punkt 4 vedrører Kommissionens begrundelse af dens forslag. Forslaget ledsages af en nærhedsanalyse, hvis indhold er beskrevet i dette stykke.

Punkt 5 giver ethvert nationalt parlament mulighed for inden for en frist på seks uger at fremsende en begrundet udtalelse med grundene til, at det mener, at det pågældende forslag ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Præsidiet har i den forbindelse lagt sig fast på, at hvert nationalt parlament skal sørge for høring af hvert kammer i de medlemsstater, der har tokammersystem, og/eller de regionale parlamenter med lovgivningskompetence.

I punkt 6 indføres en tærskel (en tredjedel) og virkningerne heraf beskrives. Hvis tærsklen overskrides, skal Kommissionen genbehandle sit forslag. Den kan beslutte at opretholde sit forslag, ændre det eller trække det tilbage. Den begrundet sin beslutning.

Punkt 7 indfører i overensstemmelse med konklusionerne fra arbejdsgruppe I muligheden for, at de nationale parlamenter på ny kan afgive udtalelse i tiden mellem indkaldelsen til møde i Forligsudvalget og afholdelsen af mødet, og beskriver betingelserne for at afgive udtalelse.

Punkt 8 vedrører Domstolen. Det er medlemsstaterne, der indbringer klager om krænkelse af nærhedsprincippet fra medlemsstaterne, eventuelt på anmodning af deres nationale parlamenter. Sådanne klager kan også indbringes af Regionsudvalget for så vidt angår retsakter, som det er blevet hørt om.

I punkt 9 gengives uden ændringer en bestemmelse, der allerede findes i punkt 9 i den nuværende protokol, hvori det hedder, at Kommissionen hvert år forelægger Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Denne rapport sendes også til Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

**UDKAST TIL
[PROTOKOL] OM DE NATIONALE PARLAMENTERS ROLLE
I DEN EUROPÆISKE UNION**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM MINDER OM, at den måde, hvorpå de enkelte nationale parlamenter udøver kontrol af deres egen regering i relation til Den Europæiske Unions aktiviteter, falder ind under den enkelte medlemsstats særlige forfatningsmæssige system og praksis,

Som imidlertid ØNSKER at tilskynde til, at de nationale parlamenter i højere grad inddrages i Den Europæiske Unions aktiviteter, og at øge deres muligheder for at udtrykke deres synspunkter i spørgsmål, som kan være af særlig interesse for dem,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes til forfatningen:

- I. Information til medlemsstaternes nationale parlamenter
 1. Kommissionen sender direkte alle sine høringsdokumenter (grøn- og hvidbøger og meddelelser) til medlemsstaternes nationale parlamenter.
 2. Kommissionen sender alle sine lovgivningsforslag direkte til medlemsstaternes nationale parlamenter samtidig med fremsendelsen til Europa-Parlamentet og Rådet.
 3. Medlemsstaternes nationale parlamenter kan sende formændene for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en begrundet udtalelse om, hvorvidt et lovgivningsforslag fra Kommissionen overholder nærhedsprincippet, i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastlagt i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

4. Der skal forløbe en periode på seks uger mellem det tidspunkt, hvor et lovgivningsforslag stilles til rådighed af Kommissionen for Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaternes nationale parlamenter på deres sprog, og det tidspunkt, hvor det sættes på Rådets dagsorden med henblik på vedtagelse eller vedtagelse af en fælles holdning inden for rammerne af lovgivningsproceduren i artikel [X i del II i traktaten om indførelse af en forfatning for Europa]; denne frist kan dog fraviges på grund af en sags hastende karakter, men dette skal begrundes i retsaken eller den fælles holdning.
5. Rådets dagsordener og protokoller sendes direkte til medlemsstaternes nationale parlamenter.
6. Kommissionen sender samtidig med fremsendelsen til Europa-Parlamentet og Rådet medlemsstaternes nationale parlamenter alle instrumenter vedrørende programmering af lovgivningen eller politikstrategien, som den forelægger Europa-Parlamentet og Rådet, til underretning.
7. Revisionsretten sender medlemsstaternes nationale parlamenter sin årsberetning til underretning samtidig med fremsendelsen til Europa-Parlamentet og Rådet.
8. Europa-Parlamentet undersøger sammen med de nationale parlamenter, hvordan man effektivt kan fremme det interparlamentariske samarbejde inden for Den Europæiske Union.
9. Konferencen for Organer med Ansvar for EU-anliggender i Unionens parlamenter, der blev nedsat den 16.-17. november 1989, kan forelægge ethvert bidrag, som den finder hensigtsmæssigt, for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Sådanne bidrag forpligter på ingen måde de nationale parlamenter eller foregriber deres holdning.

**BEMÆRKNINGER TIL UDKASTET TIL PROTOKOL OM DE NATIONALE
PARLAMENTERES ROLLE**

Indledningen til protokollen gengiver den nuværende tekst, idet det dog præciseres, at "den måde, hvorpå de enkelte nationale parlamenter udøver kontrol" af deres egen regering falder ind under den enkelte medlemsstats interne system, og ordene "traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber" ændres til "forfatningen". Den nuværende tekst lyder således:

"DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM MINDER OM, at de enkelte nationale parlamenter kontrol af deres egen regering i relation til Den Europæiske Unions aktiviteter er et spørgsmål, der falder ind under den enkelte medlemsstats særlige forfatningsmæssige system og praksis,

Som imidlertid ØNSKER at tilskynde til, at de nationale parlamenter i højere grad inddrages i Den Europæiske Unions aktiviteter, og at øge deres muligheder for at udtrykke deres synspunkter i spørgsmål, som kan være af særlig interesse for dem,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber:"

I punkt 1 gengives teksten i første punkt i del I i Amsterdam-protokollen: "Alle Kommissionens høringsdokumenter (grøn- og hvidbøger og meddelelser) sendes straks til medlemsstaternes nationale parlamenter", idet den tilpasses i overensstemmelse med anbefalingen fra Arbejdsgruppe IV vedrørende direkte fremsendelse af Kommissionens dokumenter til de nationale parlamenter.

Punkt 2 bygger på andet punkt i Amsterdam-protokollen: "Kommissionens forslag til lovgivning som defineret af Rådet i overensstemmelse med artikel 207, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal foreligge i god tid, således at hver enkelt medlemsstats regering kan sikre, at dens eget nationale parlament modtager dem, som det er hensigtsmæssigt" og følger anbefalingen fra gruppe IV om, at Kommissionen bør sende alle sine forslag til de nationale parlamenter samtidig med fremsendelsen til Europa-Parlamentet og Rådet.

Punkt 3 er en henvisning til de nationale parlamenters rolle i forbindelse med mekanismen for hurtig varsling vedrørende nærhedsprincippet som omhandlet i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

I punkt 4 gengives teksten fra punkt fra Amsterdam-protokollen: "Der skal forløbe en periode på seks uger mellem det tidspunkt, hvor et lovgivningsforslag eller et forslag til foranstaltning, der skal vedtages i henhold til punkt VI i traktaten om Den Europæiske Union, stilles til rådighed af Kommissionen for Europa-Parlamentet og Rådet på alle sprog, og det tidspunkt, hvor det sættes på Rådets dagsorden med henblik på afgørelse, enten med henblik på vedtagelse af en retsakt eller med henblik på vedtagelse af en fælles holdning i henhold til artikel 189 B eller 189 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab; denne frist kan dog fraviges på grund af en sags hastende karakter, men dette skal begrundes i retsaken eller den fælles holdning", idet teksten tilpasses for at tage hensyn til anbefalingerne fra gruppe IX vedrørende beslutningsproceduren for vedtagelse af Unionens retsakter. Den specifikke henvisning til forslag til foranstaltninger, der skal vedtages i henhold til punkt VI i traktaten om Den Europæiske Union udgår ligeledes i overensstemmelse med anbefalingerne fra gruppe X vedrørende reformen af de juridiske instrumenter på dette område samt de generelle anbefalinger fra gruppe IX om samme emne, idet "lovgivningsforslag" i den ændrede tekst også skal dække disse foranstaltninger.

Punkt 5-7 omfatter anbefalingerne fra gruppe IV vedrørende fremsendelse til de nationale parlamenter af Rådets protokoller (idet der tilføjes fremsendelse af dagsordener), den årlige politikstrategi samt Kommissionens årlige lovgivnings- og arbejdsprogram og Revisionsrettens årsberetning.

Punkt 8 (nyt) afspejler det ønske, som Europa-Parlamentet flere gange har fremsat, om sammen med de nationale parlamenter at fremme det interparlamentariske samarbejde.

I punkt 9 gengives i en forenklet tekst (idet henvisningerne i den nuværende tekst til specifikke områder er overflødige) det centrale indhold i punkt 4-7 i den nuværende protokol vedrørende COSAC's (Konference for Organer med Ansvar for EU-anliggender i Unionens parlamenter) mulighed for at forelægge ethvert bidrag, som den finder hensigtsmæssigt, for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Teksten i Amsterdam-protokollen vedrørende COSAC's lyder således:

"4. Konferencen for Organer med Ansvar for EF-anliggender, i det følgende benævnt COSAC, der blev oprettet den 16.-17. november 1989 i Paris, kan forelægge sådanne bidrag for institutionerne for Den Europæiske Union, som den finder hensigtsmæssige, navnlig på grundlag af lovgivningsforslag, som repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst kan beslutte at sende til COSAC på baggrund af emnernes art.

5. COSAC kan behandle lovforslag eller initiativer vedrørende indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der vil kunne have direkte indflydelse på den enkeltes rettigheder og frihedsrettigheder. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen orienteres om eventuelle bidrag fra COSAC i henhold til dette punkt.

COSAC kan sende Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sådanne bidrag til Unionens lovgivningsarbejde, som den finder hensigtsmæssige, især vedrørende anvendelsen af nærhedsprincippet, området frihed, sikkerhed og retfærdighed samt spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder. Bidrag fra COSAC forpligter på ingen måde de nationale parlamenter eller foregriber deres holdning."